

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.

SECȚIA A CINCEA

DECIZIE

Cererea nr. 10557/16
ASOCIAȚIA DE COPROPRIETARI ÎN CONDOMINIU NR. 55/145
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), întrunită la 21 noiembrie 2024 într-un Comitet alcătuit din:

Kateřina Šimáčková, *Președinte*,

Diana Sârcu,

Mykola Gnatovskyy, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Având în vedere cererea sus-menționată, depusă la 16 februarie 2016,

Având în vedere observațiile depuse de către Guvernul reclamat,

După deliberare, pronunță următoarea decizie:

FAPTELE ȘI PROCEDURA

Informații detaliate despre asociația reclamantă pot fi găsite în tabelul din anexă.

Reclamanta, o asociație de proprietari, a fost reprezentată în fața Curții de către dl M. Silivestru, avocat în Chișinău.

Plângerile pe care asociația reclamantă le-a depus în baza Articolelor 6 și 13 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (executarea tardivă a hotărârii judecătorești naționale din 25 octombrie 2015, care obliga primăria să emită un act administrativ la solicitarea reclamantei de a cumpăra terenul aferent construcției aflate în proprietatea sa, și lipsa unui remediu efectiv în acest sens) au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”).

La 28 ianuarie 2013, reclamanta a depus o cerere la primărie, prin care solicita cumpărarea terenului adiacent clădirii al cărei proprietar era. În lipsa unui răspuns în termenul legal (30 de zile), la 22 martie 2013 ea a inițiat o

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

acțiune în instanță, prin care invoca omisiunea ilegală de a-i fi examinată solicitarea. Printr-o hotărâre emisă de către instanța de fond la 25 octombrie 2013, care a devenit definitivă o lună mai târziu, acțiunea sa a fost parțial admisă, iar primăria a fost obligată să emită un act administrativ în privința cererii sale.

La 17 decembrie 2013 executorul judecătoresc a inițiat procedura de executare. În lipsa unei executări voluntare, pe parcursul anului 2014 executorul judecătoresc a expediat mai multe somații, urmate de inițierea procedurii de executare forțată la 3 ianuarie 2015.

În lipsa executării, la 10 noiembrie 2014 executorul judecătoresc a emis un proces-verbal cu privire la contravenție, deoarece primarul, în calitate de persoană cu funcție de răspundere, evita în mod intenționat să execute hotărârea judecătorească definitivă în favoarea asociației reclamante.

La 12 mai 2015, asociația reclamantă a inițiat în instanță, în baza Legii nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, o primă acțiune în despăgubire împotriva Ministerului Justiției, pentru perioada cuprinsă între 17 decembrie 2013 și 18 ianuarie 2014. În hotărârea sa, instanța de fond a considerat că motivele pentru care cererea fusese examinată mai mult de doi ani nu erau în mod serios justificate, dat fiind faptul că, potrivit cadrului legal, asemenea cereri trebuiau examinate în termen de 30 de zile. În același timp, instanța a notat că autoritatea publică locală nu negase că va executa hotărârea judecătorească în viitor, însă acest fapt depindea de răspunsurile oferite de către subdiviziunile implicate. Referitor la comportamentul autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești, instanța a notat că executorul judecătoresc responsabil de caz avusese un comportament conform legii și nu demonstrase o lipsă de diligență, luând toate măsurile pentru a asigura executarea respectivului titlu executoriu. În final, judecătorii au concluzionat că dreptul asociației reclamante la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești favorabile ei fusese încălcat și că această constatare a încălcării dreptului la soluționarea în termen rezonabil a cererii era în sine suficientă pentru a-i oferi o satisfacție morală reclamantei, constatările fiind confirmate și prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 13 ianuarie 2016.

Ulterior, la 1 februarie 2016, reclamanta a depus o plângere penală împotriva funcționarilor primăriei, invocând eșecul de a executa hotărârea irevocabilă, fapt care a prejudiciat-o.

O a doua acțiune în despăgubire, depusă de către reclamantă la 5 februarie 2016, pentru perioada succesivă cuprinsă între 19 ianuarie 2014 și 1 februarie 2016, a fost în mod similar admisă parțial de către instanțe. Judecătorii au constatat că primăria implicată în aceste proceduri nu luase măsuri concrete pentru a executa în mod efectiv respectivul titlu executoriu și că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii, și anume Statul, nu întreprinsese toate

măsurile corespunzătoare pentru a executa hotărârea irevocabilă, încălcând astfel dreptul reclamantei la executarea hotărârii favorabile ei într-un termen rezonabil. Corespunzător, în cea de-a doua acțiune, judecătorii au oferit reclamantei 10.000 MDL (aproximativ 450 de euro) pentru prejudiciul moral, acoperind întreaga perioadă de neexecutare. Aceste constatări au fost confirmate printr-o decizie irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 1 februarie 2017. Reclamanta nu a contestat sumele oferite, nici în instanța de apel, nici la Curtea Supremă de Justiție.

Din dosar rezultă că hotărârea favorabilă reclamantei a fost executată la 17 martie 2016, reclamanta fiind informată în răspuns că cererea sa referitoare la cumpărarea terenului litigios a fost respinsă, fiindu-i explicat faptul că ea avea posibilitatea de a încheia un contract de locațiune pentru a beneficia de dreptul de folosință asupra terenului respectiv.

Nefiind de acord cu acest răspuns, la 12 aprilie 2016 asociația reclamantă a inițiat o procedură administrativă contra Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare din cadrul primăriei, pentru a contesta actul administrativ.

ÎN DREPT

În fața Curții, reclamanta s-a plâns de încălcări ale Articolelor 6 și 13 din Convenție, și ale Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, din motivul executării tardive a hotărârii judecătorești interne favorabile ei. Ea a semnat propunerea de soluționare amiabilă prezentată de către Curte, în timp ce Guvernul a prezentat observații, concluzionând că cererea este inadmisibilă.

Printr-o scrisoare din 14 aprilie 2023, Curtea a informat reclamanta despre obligația sa de a-i aduce la cunoștință orice evoluții importante în legătură cu cauza sa.

După comunicarea cererii, Guvernul a argumentat că asociația reclamantă părea să urmărească, cu rea-credință, scopul de a distorsiona fondul litigiului, insistând pe faptul că ea continua să fie o victimă a unui pretins abuz din partea instanțelor naționale. În acest sens, Guvernul a accentuat că cererea conținea informații trunchiate și selective, care nu reflectau toate aspectele esențiale ale cauzei. Din aceste motive, Guvernul a invitat Curtea să adopte o atitudine critică față de eșecul reclamantei de a prezenta toate circumstanțele esențiale care să permită o examinare echitabilă a prezentei cauze și față de intenția evidentă a reclamantei de a induce Curtea în eroare.

În special, Guvernul a relevat că reclamanta nu a oferit nicio explicație pentru omisiunea de a informa Curtea despre faptul că ea inițiasse o a doua acțiune în despăgubire și obținuse compensații din partea instanțelor naționale. De asemenea, Guvernul a notat că reclamanta eșuase să informeze Curtea și despre celelalte proceduri penale și administrative și rezultatele lor, precum și despre faptul executării hotărârii respective.

Curtea consideră că cea de-a doua acțiune în despăgubire și rezultatul său sunt deosebit de importante pentru a determina dacă Statul și-a îndeplinit obligațiile sale pozitive în baza Convenției. Având în vedere importanța respectivei informații pentru buna desfășurare a prezentei cauze, Curtea consideră că acest comportament al asociației reclamante este contrar scopului dreptului de a depune o cerere individuală, în modul garantat de Articolul 34 din Convenție.

Prin urmare, Curtea notează că, potrivit informației prezentate de către Guvern, cererea reprezintă un abuz de dreptul la un recurs individual, din motivele stabilite mai jos.

Criteriile pentru care o cerere poate fi considerată abuzivă au fost rezumate, spre exemplu, în cauzele *Gross v. Elveția* ([MC], nr. 67810/10, §§ 27-28, CEDO 2014) și *Șevcenco și Timoșin v. Republica Moldova* ((dec.), nr. 35215/06 și 43414/08, §§ 22, 23 și 25, 21 aprilie 2020).

Curtea relevă că ea a comunicat Guvernului plângerile asociației reclamante referitoare la executarea tardivă a hotărârii judecătorești definitive fără a cunoaște noile evoluții la nivel național. Abia din observațiile Guvernului ea a aflat că, după depunerea cererii, reclamanta a inițiat o a doua acțiune în despăgubiri, în rezultatul căreia ea a obținut despăgubiri pentru prejudiciul moral, precum și proceduri penale și administrative pentru a obliga primăria să emită actul administrativ cu privire la cererea sa de a cumpăra terenul aferent construcției pe care o avea în proprietate, și că hotărârea inițială în favoarea sa fusese executată. Ea notează că aceste acțiuni noi sunt similare cu care stau la originea plângerilor ridicate de către reclamantă în fața Curții.

Curtea consideră că informațiile prezentate de către Guvern se referă la un aspect crucial al cauzei. Într-adevăr, plângerile asociației reclamante se referă la neexecutarea unei hotărâri favorabile, precum și la durata procedurilor interne. Faptul că instanțele naționale au examinat alte pretenții similare și au oferit compensații are implicații certe asupra chestiunii dacă litigiul a fost soluționat, în sensul Articolului 37 § 1 (b) din Convenție (a se vedea referințele la principiile generale în *Șahin v. Turcia* (dec.), nr. 2074/11, § 22, 26 noiembrie 2019). Prin urmare, noile evoluții la nivel național se referă la însăși esența plângerilor invocate de către reclamantă în cererea sa și Curtea ar fi trebuit să fie informată despre ele, pentru a-i putea permite să examineze cauza în lumina tuturor circumstanțelor pertinente la care aceasta se referă (a se compara cu *Spînu v. Republica Moldova* (dec.), nr. 18589/11, 30 iunie 2015, și *Șevcenco și Timoșin* (dec.), pre-citată, § 27, și cauzele citate acolo).

În acest sens, Curtea consideră că reclamanta nu a oferit nicio explicație pentru omisiunea sa de a informa Curtea despre respectivele evoluții sau de a răspunde la observațiile Guvernului. Reclamanta a fost reprezentată de către un avocat care, chiar înainte de aceste evoluții, fusese informat despre obligația în baza Articolului 47 § 7 din Regulamentul Curții. Prin urmare, Curtea consideră că ea are suficiente probe pentru a stabili că, prin eșecul de

DECIZIA ASOCIAȚIA DE COPROPRIETARI ÎN CONDOMINIU NR. 55/145
v. REPUBLICA MOLDOVA

a-i oferi aceste informații, reclamanta a împiedicat-o în mod deliberat să cunoască toate circumstanțele cauzei (a se compara cu *Șevcenco și Timoșin* (dec.), pre-citată, § 28, și cauzele citate acolo).

Corespunzător, prezenta cerere trebuie respinsă din motivul abuzării de dreptul la o cerere individuală, în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 a) și 4 din Convenție.

În lumina acestei concluzii, Curtea nu consideră necesar să se pronunțe cu privire la cea de-a doua excepție invocată de către Guvern, prin care se argumentează pierderea calității de victimă de către asociația reclamantă.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Redactată în limba franceză și comunicată în scris la 12 decembrie 2024.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct interimar

Kateřina Šimáčková
Președinte

DECIZIA ASOCIAȚIA DE COPROPRIETARI ÎN CONDOMINIU NR. 55/145
v. REPUBLICA MOLDOVA

ANEXĂ

Cererea privind plângerile bazate pe Articolele 6 § 1 și 13 din Convenție, și Articolul 1 din Protocolul nr. 1
(neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești naționale și lipsa unui recurs efectiv în acest sens)

Numărul și data depunerii cererii	Numele asociației reclamante și anul înregistrării	Numele și localitatea reprezentantului	Denumirea instanței naționale Titlul executoriu Data deciziei	Data începerii perioadei de neexecutare	Data încetării perioadei de neexecutare Perioada de neexecutare	Acțiunea în despăgubire Denumirea instanței naționale Data deciziei Despăgubirea acordată (în euro)
10557/16 16/02/2016	ASOCIAȚIA DE COPROPRIETARI ÎN CONDOMINIU NR. 55/145 2008	Silvestru Mihail, Chișinău	Judecătoria Chișinău Obligația autorității municipale de a oferi un răspuns asociației reclamante, 25/10/2013	17/12/2013	17/03/2016	Rezultatele acțiunii în despăgubire: I. Curtea Supremă de Justiție, 13/01/2016 Nicio despăgubire oferită. II. Curtea Supremă de Justiție, 01/02/2017 Prejudiciul moral (acoperind toată perioada de neexecutare): 10 000 MDL (circa 450 de euro).